

ΝΟΜΟΣ: Αριθ. 2193/20

**Περί τροποποίησης και συμπλήρωσης διατάξεων εργατικών τινών νόμων
(ΦΕΚ 129/Α/13-6-20)**

**Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ
Β Α Σ Ι Λ Ε Υ Σ Τ Ω Ν Ε Λ Λ Η Ν Ω Ν**

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, απεφασίσαμεν και διατάσσομεν'

Άρθρον 1

Το άρθρον 3 του νόμου 551 «περί ευθύνης προς αποζημίωσιν των εξ ατυχήματος εν τη εργασία παθόντων εργατών ή υπαλλήλων» τροποποιείται ως εξής:

«Άρθρον 3. Η κατά το άρθρον 1 αποζημίωσις.

1) Εν περιπτώσει πλήρους διαρκούς ανικανότητος, περιλαμβάνει 6 ετών μισθούς και δεν είναι κατωτέρα των 5 δραχμών, εάν δε το σύνολον των μισθών των εξ ετών υπερβαίνει τας δέκα χιλιάδες δραχμάς, προστίθεται εις το ποσόν των δέκα χιλιάδων το $\frac{1}{4}$ της τριαύτης υπερβάσεως.

2) Εν περιπτώσει μερικής διαρκούς ανικανότητος, περιλαμβάνει το εξαπλάσιον του ποσού καθ' ό ηλαττώθη ή δύναται να ελαττωθή το ετήσιον εκ μισθού εισόδημα του παθόντος, ουδέποτε δε είναι ολιγότερον των δραχμών χιλίων πεντακοσίων, επί ελαττώσεως δε υπερβαινούσης τας πέντε χιλιάδες δραχμάς προστίθεται εις το ποσόν των 5 χιλιάδων δραχμών το $\frac{1}{4}$ της τριαύτης υπερβάσεως.

3) Εν περιπτώσει πλήρους προσκαιρώ ανικανότητος μη παρατεινομένης πέρα των δύο ετών, είναι ημερησίαν και ίση προς το $\frac{1}{2}$ του μισθού τον οποίον, ελάμβανεν ο παθών κατά την ημέραν του ατυχήματος. Καταβάλλεται δε από της πέμπτης μετά το ατύχημα ημέρας, ή από της ημέρας του ατυχήματος, προκειμένου περί ανικανότητος διαρκεσάσης πλέον των δέκα ημερών.

Μετά την παρέλευσιν των δύο ετών, η ανικανότης θεωρείται διαρκής και το καταβληθέν λόγω προσκαιρού ανικανότητος ποσόν εκπίπτει εκ του ποσού της δια διαρκή ολικήν ανικανότητα κατά τον παρόντα νόμον προσηκούσης αποζημιώσεως.

4) Εν περιπτώσει μερικής προσκαιρού ανικανότητος, μη παρατεινομένης πέρα των δύο ετών, είνε ημερησία και ίση προς το ήμισυ της ελαττώσεως την οποίαν εξ αυτής υφίσταται ή δύναται να υποστή ο μισθός ον ελάμβανεν ο παθών κατά την ημέραν του ατυχήματος, καταβάλλεται δε από της πέμπτης μετά το ατύχημα ημέρας ή από της ημέρας του ατυχήματος, προκειμένου περί ανικανότητος διαρκεσάσης πέρα των δέκα ημερών. Μετά την παρέλευσιν των δύο ετών η ανικανότης θεωρείται ως διαρκής και το καταβληθέν λόγω προσκαιρού ανικανότητος ποσόν εκπίπτει εκ του ποσού τη δια διαρκή μερικήν ανικανότητα, κατά τον παρόντα νόμον, προσηκούσης αποζημιώσεως.

5) Εν περιπτώσει θανάτου περιλαμβάνει 5 ετών μισθούς ουδέποτε ολιγότερον των εξ χιλιάδων δραχμών. Εάν δε το σύνολον των μισθών των 5 ετών υπερβαίνει τας 10 χιλιάδας δραχμάς, προστίθεται εις το ποσόν των 10 χιλιάδων δραχμών το $\frac{1}{4}$ της τριαύτης υπερβάσεως».

Άρθρον 2.

Το εδάφ. 3 του άρθρου 7 του νόμου 551 τροποποιείται ως εξής:

«Εν ουδεμίᾳ περιπτώσει τα ιατρικά και φαρμακευτικά έξοδα ως και τα έξοδα νοσηλείας δύνανται εν συνόλω να υπερβαίνωσι τας 10 δραχ. ημερησίως, ουδέ να πληρώνονται πέρα των δύο ετών».

Άρθρον 3.

Εις το άρθρον 11 του αυτού νόμου 551 προστίθεται εδάφιο 2 έχον ως εξής:

«Οι συγγενείς του παθόντος ή αυτός ο παθών οφείλουσιν, εντός τριών ημερών αφ' ης αντελήφθησαν το ατύχημα, να αναγγείλωσι τούτο εις τον εργοδότην και εις τον αστυιατρον του τόπου, όστις εκδίδει ατελώς και άνευ άλλης διατυπώσεως πιστοποιήσιν περί της αναγγελίας και του είδους του αναγγελθέντος ατυχήματος.

Άρθρον 4.

Εις το άρθρον 14 του αυτού νόμου 551 προστίθεται εδάφιον 2 έχον ως εξής

«Συμβιβασμός επιτρέπεται υπό τους εξής όρους: α') ενεργείται μόνον δια του Ειρηνοδίκου, β') εις τας περιπτώσεις 1 και 5 του άρθρου 3 του νόμου, το ποσόν του συμβιβασμού δεν δύναται να είνε μικρότερον του εις ο κατά τον νόμο δικαιούται ο ενάγων ειμή το πολύ 15%.

Εις τας λοιπάς περιπτώσεις του αυτού άρθρου δύνανται οι ενδιαφερόμενοι ν' αναθέσωσι τον προσδιορισμόν της αποζημιώσεως εις την διαιτησίαν του Προέδρου των Πρωτοδικών, εφαρμοζομένων επί της ταύτης αναλόγως των σχετικών διατάξεων της Πολιτικής δικονομίας. Η διαιτητική απόφασις δεν υπόκειται εις ένδικον μέσον. Τα περί διαιτησίας συνυποσχετικά συντάσσονται εφ' απλού χάρτου.

Άρθρον 5.

Διαγράφεται η υπ' αριθ. 2 διάταξις του άρθρου 18 του αυτού νόμου 551, επιφυλασσομένης πάντοτε της εφαρμογής του νόμου ΓΣΚΣ' περί Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου.

Άρθρον 6.

1. Το άρθρον 18 του νόμου, ΔΚΘ' περί εργασίας γυναικών και ανηλίκων τροποποιείται ως εξής:

«Άρθρον 18.

Αι παραβάσεις του νόμου τούτου καταδιώκεται αυτεπαγγέλτως η επί τη μηνύσει των Επιθεωρητών ή Εποπτών Εργασίας, ή των Αστυνομικών οργάνων ή παντός εργάτου και πάσης εργατικής Ενώσεως, εκδικάζονται δε δι απ' ευθείας κλήσεως. Τα υπό των Επιθεωρητών και Εποπτών εργασίας κατά το άρθρον 14 του από 21 Ιουλίου 1912 Β.Δ. περί καθηκόντων των Επιθεωρητών και Εποπτών εργασίας διαβιβαζόμενα εις την εισαγγελικήν ή αστυνομικήν Αρχήν πρωτόκολλα επέχουν θέσιν μηνύσεως. Οι εργοδότες και διευθυνταί επιχειρήσεων και εργασιών τιμωρούνται δια πάσαν παράβασιν του νόμου τούτου με χρηματικήν ποινήν δραχ. 100-400. Η χρηματική ποινή επιβάλλεται τόσας φορές, όσα είναι τα πρόσωπα τα χρησιμοποιηθέντα εις εργασίας, κατά παράβασιν του νόμου τούτου, του συνόλου της χρηματικής ποινής μη δυναμένου να υπερβή τας 3.000 δραχμάς. Εν περιπτώσει υποτροπής λαμβανούσης χώραν εντός έτους από της τελευταίας τιμωρίας, αι ποιναί διπλασιάζονται, του συνόλου αυτών μη δυναμένου να υπερβή τας 6,000 δραχμάς. Οι ιδιοκτήται των επιχειρήσεων είνε αστικώς υπεύθυνοι δια τας εις τους διευθυντάς των επιχειρήσεων αυτών επιβαλλόμενας χρηματικάς ποινάς. Προκειμένου περί προσώπων δια τα οποία η είσπραξις της χρηματικής ποινής δεν επιτρέπεται να γίνη δια προσωπικής κρατήσεως, δύναται να επιβληθή αντί χρηματικής ποινής φυλάκισης μέχρι τριών εβδομάδων, ήτις, εν υποτροπή εντός έτους από της τελευταίας καταδίκης, μεταβάλλεται εις φυλάκισιν μέχρι 3 μηνών.

2. Η κατά το άρθρον 19 του αυτού νόμου ποινή προστίμου 1-25 δραχμών αντικαθίσταται δια χρηματικάς ποινής 50 τουλάχιστον δραχμών ή φυλακίσεως μέχρι 2 μηνών.

3. Το άρθρον 3 του νόμου Γ ΛΔ' περί υγιεινής και ασφαλείας των εργατών κλπ τροποποιείται ως εξής:

«Άρθρον 3. Πας εργοδότης, διευθυντής, διαχειριστής, επιτετραμμένος ή ιδιοκτήτης εργασίας παραβαίνων τας διατάξεις του νόμου τούτου και των προς εφαρμογήν αυτού Β.

διαταγμάτων και ειδικών κανονισμών, τιμωρείται υπό του αρμόδιου Πλημμελειοδικείου του τύπου της εργασίας δια χρηματικής ποινής 100-500 δραχμών ή φυλακίσεως μέχρι 2 μηνών, αν δεν συντρέχη περίπτωσης προβλεπομένη υπό του Ποινικού νόμου και επισύρουσα βαρύτεραν ποινήν.

Η χρηματική ποινή πολλαπλασιάζεται οσάκις όσαι είνε αι διακεκριμένοι παραβάσεις ή όσοι είνε οι εργάται επί κινδύνω ή εις βάρος των οποίων εγένετο η παράβασις. Το σύνολον όμως των χρηματικών ποινών των δια μιας αποφάσεως επιβαλλομένων δεν δύναται να υπερβή τας 3.000 δραχμάς.

Εν περιπτώσει υποτροπής χώραν εντός έτους από της πρώτης τιμωρίας επιβάλλεται ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον 2 μηνών και χρηματική ποινή διπλασία της ανωτέρω ορισθείσης. Το σύνολον των χρηματικών ποινών και εις την περίπτωσιν ταύτην δεν δύναται να υπερβή τας 6.000 δραχμών, δεν είνε όμως κατώτερον των 4.000 δραχμών.

Οι αρχηγοί και ιδιοκτήται των επιχειρήσεων είνε υπόλογοι δια τας χρηματικάς ποινάς τας επιβαλλομένας εις τους επιτετραμμένους αυτών.

4. Το άρθρον 4 του αυτού νόμου Γ ΛΔ΄ καταργείται.

5. Εις το τέλος του άρθρου 5 του αυτού του νόμου, Γ ΛΔ΄ προστίθεται:

«και εκδικάζονται δι' απ' ευθείας κλήσεως».

6. Αι κατά τα άρθρα 2 και 3 του νόμου, ΔΛ΄ «περί πληρωμής των ημερομισθίων των εργατών» παραβάσεις τιμωρούνται υπό του αρμοδίου Πλημμελειοδικείου δια φυλακίσεως μέχρι 2 μηνών ή δια χρηματικής ποινής δραχμών 100 μέχρι 1000, εκδικάζονται δε δι' απ' ευθείας κλήσεως.

Άρθρον 7.

Το προσωπικόν της Επιθεωρήσεως Εργασίας αυξάνεται κατά ένα επιθεωρητήν και δύο επόπτας.

Άρθρον 8.

1. Η κατά τα άρθρα 1-3 του νόμου Γ ΟΔ΄ «περί εκδικάσεως των μεταξύ εργατών και εργοδοτών, διαφορών περί πληρωμής εργατικών μισθών και ημερομισθίων» αρμοδιότης του Ειρηνοδικείου επεκτείνεται ως προς το ποσόν της αξιώσεως μέχρις 600 δραχμών.

2. Εις το τέλος της εν άρθρω 18 του αυτού νόμου κλίματος χαρτοσήμου καταβλητέου επί του πρωτοτύπου της αποστάσεως προστίθενται τα εξής:

«Δια πάσαν πέρα της ανωτέρω κλίμακος εκατοντάδα δραχμών προστίθεται χαρτόσημον μιας δραχμής».

Άρθρον 9.

Εν τέλει του άρθρου 11 του Β. Διατάγματος της 5 Απριλίου 1914 «περί αναδημοσιεύσεως εις εν ενιαίον κείμενην των νόμων περί Κυριακής αναπαύσεως» προστίθενται τα εξής :

«Επιτρέπεται μόνον η δια πλανοδίων πωλητών ή κατ' οίκον πώλησις γάλακτος και των εξ αυτού παραγομένων ειδών».

Άρθρον 10.

1. Διαφοραί, προκύπτουσαι εκ της εφαρμογής συμφωνίας μεταξύ εργοδότη και ιδιωτικού υπαλλήλου συναφθείσης συλλογικώς δια των οικείων επαγγελματικών οργανώσεων και καθορισούσης μισθοδοσίας ή άλλους όρους εργασίας, δύναται να υποβληθώσιν εις την κατά τα άρθρα 40 και επ του νόμου 184 διαιτησίαν του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου του τόπου, εφ' όσον περιλαμβάνεται τοιαύτη ρήτρα εν τη συμφωνία, ή εάν, μη υπάρχούσης τοιαύτης ρήτρας, οι ενδιαφερόμενοι αιτήσωνται τη διαιτησίαν, και εφ' όσον πάντως η συμφωνία έχει προηγουμένως ανακοινωθή εις το αρμόδιον Επιμελητήριον.

2. Επί της περιπτώσεως, καθ' ήν επί τη βάσει ρήτρας εν τη συμφωνία, υποβάλλεται η διαφορά εις το Επιμελητήριο, ισχύουσιν αναλόγως αι δια την περίπτωσιν της εκ των προτέρων συνομολογήσεως της διαιτησίας (άρθρ. 40 εδ. 2) διατάξεις του νόμου, τόσον ως προς τον ορισμόν των διαιτητών, όσων και ως προς την λοιπήν διαδικασίαν.

3. Επί της περιπτώσεως καθ' ήν οι ενδιαφερόμενοι, μη υπάρχούσης ρήτρας εν τη συμφωνία, αιτούνται την διαιτησίαν, ισχύουσιν ομοίως αι δια την αντίστοιχην περίπτωσιν (άρθρ. 40 εδ. 1) διατάξεις του αυτού νόμου.

4. Επι διαιτητής διορίζεται πάντοτε πρόσωπον μη ανήκον εις την επαγγελματικήν τάξιν ουδετέρου των ενδιαφερομένων.

Άρθρον 11.

Δια Β. Διατάγματος άπαξ εκδοθησομένου δύνανται να κωδικοποιηθώσιν αι ανωτέρω διατάξεις εις τους οικείους νόμους, η δε του άρθρου 10 εις τον νόμον περί καταγγελίας της συμβέσεως περί ιδιωτικών υπαλλήλων.

Άρθρον 12.

1. Η διάταξις του άρθρου 1 εκτείνεται αναδρομικώς και επί αγωγών εκκρεμουσών κατά την δημοσίευσιν του παρόντος νόμου ενώπιον του αρμοδίου Δικαστηρίου, εφ' όσον δεν έχει εκδοθή επ' αυτών τελεσίδικος απόφασις και εφ' όσον το σχετικόν ατύχημα έλαβε χώραν μετά την 1^{ην} Ιανουαρίου 1917.

2. Η διάταξις του άρθρου 8 εφαρμόζεται αναδρομικώς και επί αξιώσεων γεγενημένων κατά την δημοσίευσιν του παρόντος νόμου.

3. Καταργείται το εδάφιον 2 του άρθρου 2 του νόμου 2151 «περί επαγγελματικών Σωματείων». Επίσης εκ του άρθρου 26 του αυτού νόμου εδάφιον 1 διαγράφονται οι λέξεις «η τροποποιήσις γίνεται κατά τας ήδη ισχύουσας διατάξεις του νόμου 281» το δε εδάφιον 3 του αυτού άρθρου αντικαθίσταται δια του εξής: «Η προθεσμία δύναται να παραταθή άπαξ μόνον δια Β. Διατάγματος, εάν δε παρέλθη άπρακτος, εφαρμόζονται επί των μη συμμορφωθέντων σωματείων αι διατάξεις του άρθρου 31 του νόμου 281 «περί Σωματείων».

4. Παρά τω τμήματι Εργασίας του Υπουργείου της Εθν. Οικονομίας συνιστάται θέσις ειδικού Εισηγητού επί βαθμώ και μισθώ τμηματάρχου β' τάξεως έχοντος τα εκ των εδαφίων α'- γ' του άρθρου 1 του νόμου, Γ ΛΒ' «περί συστάσεως τμήματος εργασίας κλπ.», καθήκοντα, ειδικώτερον δε την επέμβασιν προς λύσιν επί ειδική εκάστοτε διαταγή του Υπουργού, διαφορών μεταξύ εργατών και εργοδοτών, πηγαζουσών εκ της συμβέσεως εργασίας.

Εις την θέσιν ταύτην διορίζεται δια Β. διατάγματος ο κεκτημένος δίπλωμα γυμνασίου και υπερπενταετή υπηρεσίαν επόπτου εργασίας.

Ο Ειδικός Εισηγητής δύναται να αναπληροί απόντας ή κωλυομένους τους επόπτας εργασίας ή τους λογιστάς Σωματείων, υπάγεται δε κατά τα λοιπά εις τας γενικάς του οργανισμού του Υπουργείου διατάξεις.

5. Εν τέλει του άρθρου 19 του νόμου ΒΩΜΑ' προστίθενται τα εξής:

Τα καθήκοντα Διευθυντού του Ταμείου Μεταλλευτών δύνανται ν' ανατίθενται δια Β. διατάγματος και εις έτερον υπάλληλον της Διεύθυνσεως Μεταλλείων έχοντα βαθμόν τμηματάρχου.

Η ισχύς του παρόντος νόμου άρχεται από της δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αυτού.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Παρισίοις τη 5 Ιουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο επί της Εθνικής Οικονομίας Υπουργός

Κ Σπυρίδης

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 5 Ιουνίου 1920

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

Ι. Δ. Τσιριμώκος